

szemfényvesztő csalásokkal megingassák vallásos meggyőződésükben a híveimet! — mondta a pap.

— E csak játék — mondta elsápadva Danika.

Leopold is megszólalt:

— Kérem, nekünk engedélyünk van.

Az egyik csendőr ránézett gorombán:

— Mutassa azt az engedélyt!

A szakállas odaadta neki.

— Hát ezek itt mifélék? — mutatott az asztalra a másik csendőr.

— Ezek a csodaszerek — felelte Danika.

— Mérgek, mi? S robbantó szerek!

— Nem affélék, hanem ártatlanok.

A csendőr csúful kezdett vigyorgni.

— Hazudsz, gazember! — ordított rá és felemelte a fegyverét s olyan mozdulatot tett, mintha le akarna azzal söpörni az asztalról mindent. Danika azonban megelőzte és szétterjesztett karokkal az asztal fölé bujt, hogy megvédje tudományának kedves virágait. A csendőr el akarta lökni, de nem sikerült. Erre felbőszült és a puskágyával húzott egyet a Danika fejére. A fiú felordított és a fejéből, mint egy új csodaszere, csorogni kezdett az asztalra a vér.

És ekkor odakünn felkacagott millió drága csillag és a hold csodálatos korongja gurulni kezdett a láthatatlan spárgán és a tojásokra titkok íródtak mindenütt a faluban és a gyümölcsök játszottak maguktól a fán és a Szaturnusz gyűrűjén áthúzták láthatatlan kezek a Fiastyúk tojását és a felhők nem tudtak vizet tölteni a völgyekbe és a Tejútra fényes petéket rakott a föld mögül a nap.

És a virágok mind kigyúltek a föld színére, hogy lássanak.

És csodálatosan olyan volt minden, mintha az Isten maga folytatná, amit Danika abbahagyott.

Tamási Áron.

GYERMEKEM A PORBAN.

*Gyermekem a porban játszik némán a homokkal,
kis keze terhétől omlik a könnyű homok.
Most egy dal jut az ajkain át, mint tétova szellő,
dal, mely az édesanyám ajkairól lebegett.
Ezzel a dallal csalta le, szőtte be egykor az álmom,
pillangószárnyú hirtelen álmaimat,
ezzel a dallal zárta szemem . . . S most gyermekem ajkán
itt van a nóta megint, föl- s lebukó zuhatag!
Dal köti össze a századokat: porló nagyapákat
s hamvukon álmatagon játszadozó unokát.*

Gulyás Pál.